

Luonnehdinta

Hilleri on näätäeläin. Sen ruumis on noin 30–45 cm pitkä, ja paino 0,5–1,5 kg. Uros on naarasta kookkaampi. Hillerin päässä on tumman ruskea naamakuvio "rosvonaamio" sekä vaalea kuono ja korvanreunukset. Selkä ja erityisesti kyljet ovat kellertävät, vatsa ja eturaajat niitä tummemmat. Hilleri pyydystää runsaasti myyriä, hiiriä ja rottia, ja hyvänä uimarina se käyttää ravinnokseen myös mm. kaloja ja sammakoita.

Elinympäristö ja levinneisyys

Hillerin levinneisyys painottuu selvästi Itä- ja Kaakkois-Suomeen. Hilleri viihtyy kosteikoissa ja alavilla mailla, jokivarsilla ja rannoilla, mutta hakeutuu usein myös maatalousympäristöihin. Se voi kaivaa pesänsä kuivaan rinteeseen ja puunjuurien alle sekä tehdä pesän onttoon puuhun tai käyttää esimerkiksi vanhoja ketun pesiä. Pesä saattaa olla myös ihmisasutuksen liepeillä, esimerkiksi ulkorakennuksen alla tai risukasassa.

Nykytila ja uhkatekijät

Tietoa hillerin nykyisestä esiintymisestä on niukasti, mutta tiedetään, että hillerikanta on taantunut sen koko esiintymisalueella. Suomessa taantuminen alkoi 1940-luvulla kylmien talvien aikana ja on jatkunut edelleen. Maatalousympäristöjen yleinen siistiytyminen, avotunkioiden häviäminen, laidunnuksen väheneminen ja salaojitus ovat myös vähentäneet saatavilla olevaa ravintoa. Uhkana pidetään myös kilpailua minkin kanssa. On myös esitetty, että hillerikantaa ovat vähentäneet ympäristömyrkyt, erityisesti rotanmyrkyt.

Hoitosuositukset

Hillerin hoidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriö ja sen alainen riistahallinto.

Lähteet

- Hellstedt, P. 2010. Rosvonaamio taantuu. Teoksessa: Katajisto, J. (toim.). Luonnossa Nisäkkäät, osa 3. Weilin+Göös, Porvoo. 272 s.
- Linden, H, Hario, M & Wikman, M. (toim.). 1996. Riistan jäljille. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki.
- Ympäristöhallinto. 2014. Suomen raportti EU:lle luontodirektiivin toimeenpanosta lajeittain ja luontotyypeittäin 2007–2012. [Vii-tattu 2014.] www.ymparisto.fi/ Luontodirektiivinlajiraportit.